

selv. Det er det Betænkelige — jeg tillader mig at sige det rent ud — ved det foreliggende Forslag, at det paa en Interimslov vil gjøre gjældende, at Regjeringen kan udrede Udgifter, hvortil den ikke har begge Afdelingers, men kun et af Thingenes Samtykke. Jeg synes, det kommer til at staa, som om det var en Forberedelse til, at noget Vignende vilde blive gennemført i en provisorisk Lov, hvis en saadan skulde blive nødvendig. Naar vi nu samtidig se Regjeringens Organer atter og atter tale om en provisorisk Lov, saa maa man ikke tage Menneffene det ilde op, om der skulde være dem, der synes, at det er saa at sige en Forberedelse til den paatænkte provisoriske Lov. Naar man her foreslaar en interimistisk Lov, om hvilken man selv kan vide, at den ikke vil blive vedtaget, at der ikke vil blive noget af den, saa har man derved banet Veien for den paatænkte provisoriske Lov, og Grundsaetningerne for denne Lov er tillige bebudede i den interimistiske Lov. Saaledes kunne nogle opfatte det, jeg skal lade denne Opfattelse staa ved sit Værd, men at Sagen kræver alvorlig Overveielse, tror jeg, er indlysende af sig selv. Ja, hvis det her i Landet skulde komme til et aabenbart Brud, saaledes at Magten skulde blive det Afgjørende, jeg dertil bemærke, at vi endelig ikke maa overse, at vi ere en lille Magt, at der udenfor os staa andre større Magter, og at det vilde være vor store Nabo en stor Fornøielse at bringe No til Veie, dersom der udbrød Uroligheder her.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Strup): Jeg er ikke ganske vis paa, at jeg forstod det ærede Medlem, som nu satte sig, rigtig, og idet jeg altsaa udtaler min Opfattelse af det, han har sagt, vil jeg bede ham om at ryste paa Hovedet, hvis det skulde være urigtigt, eller ikke, dersom jeg har Ret. Jeg forstod ham saaledes, at han stemplede som grundlovsstridig enhver Lov, der gav Bemyndigelse til at afholde Udgifter, af hvilke nogle vare nægtede ved en Finantslovbehandling af en af Rigsdagens Afdelinger. Det forekommer mig, at det ærede Medlems Tankegang var den, at han stemplede dette Lovforslag som grundlovsstridigt; og hvorfor? Fordi det efter hans Mening bemyndiger til at afholde Udgifter, hvoraf nogle kunde være nægtede eller være nægtede under Finantslovbehandling. Dersom jeg skulde have opfattet det ærede Medlem rigtig, vil jeg kun bede det ærede Medlem om at overveie, om saa ikke ogsaa de hidtil kjendte midlertidige Finantslove i den Henseende blive grundlovsstridige. (Modsi-

gelse af Monrad) De forudsatte nemlig ikke paa noget Punkt, at der skal have været Enighed mellem de to Thing om det, som den midlertidige Finantslov bemyndiger Regjeringen til at afholde. De midlertidige Finantslove sige kun, at Regjeringen kan afholde visse løbende Udgifter med den bestemte Begrændsning: ikke ud over, hvad Finantslovsforslaget indeholder. Men set det Tilfælde, at en af Rigsdagens Afdelinger har nægtet noget af disse løbende Udgifter, saa ere de lige fuldt bevilgede paa den midlertidige Finantslov. (Monrad: Løbende Udgifter nægtes ikke.) Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde Ret i sin Paastand om, at løbende Udgifter aldrig nægtes. I hvert Tilfælde er der intet Forbehold taget i saa Henseende i disse ærværdige midlertidige Finantslove. Jeg tror i Virkeligheden ikke, at der kommer noget ud af at ville fortsætte en Forhandling her med det Maal at komme til Klarhed om den rette Forstaaelse af de midlertidige Finantslove. Forsøget herpaa er gjort i forrige Samling ved de gjentagne Meningsudvekslinger mellem de to Thing, uden at det har bragt noget Resultat, og jeg tvivler meget om, at en Fortsættelse af Forsøgene paa at klare, hvad de midlertidige Finantsloves uklare Ord egentlig skulle betyde, under Forhandlingen her vil føre til noget Resultat. Jeg har derfor ogsaa taget til mit Udgangspunkt, ikke en Undersøgelse af, hvad der er den rette Forstaaelse af de midlertidige Finantslove, men det ganske simple og uomtvistelige Faktum, at der er Uoverensstemmelse derom, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) maa forlade mig, at fordi han anser Sagen for at være saa soleklar, at ethvert Barn maatte og burde kunne forstaa den og slutte sig til hans Mening, er det jo dog ikke Tilfældet, at de Bøgne have kunnet gjøre det. Det er io en Kiendsgjerning, at det langt overveiede Tal af det andet Things Medlemmer har erklæret sig for at være fuldt uoverensstemmende med, af en anden Mening end det ærede Medlem. Det forekommer mig dog, at det ærede Medlem maa respektere Andres Mening lidt mere, end som det fremgik af hans Udtalelser, at han gjorde. Jeg sætter saa stor Pris som nogen paa, at en Mand føler sig fuldt overbevist om Rigtigheden af sin Betragtning, men det kan man meget godt gjøre uden derfor at formene, at alle Andre nødvendigvis maa have og slutte sig til samme Mening. Jeg kan i ethvert Tilfælde forstikke det ærede Medlem om, at indtil jeg saae Udtalelserne fra de to af dette Thing valgte Revisorer om Statsregnskabet og den midlertidige Finantslov